

Andrzej Kempisty

Strzyżew, pow. Sochaczew

Informator Archeologiczny : badania 6, 161

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Była to niezbyt wielka prostokątna budowla o wymiarach około 2,5 x 5 m z kamienną przybudówką tworzącą jakby absydę, usytuowaną pośrodku jednej z dłuższych ścian. Kamienie ułożone były kolidem z tym, że od strony właściwej budowli tworzyły raczej niezbyt wysoki próg. Wnętrze kamiennej konstrukcji wypełniała przepalona glina z ułamkami ceramiki. Z widocznych w tej glinie warstwek spalenizny wynika, że kilkakrotnie palono tu ogień. Pod warstwą kulturową wypełniającą prostokątną budowlę znajdowało się 12 dołków słupowych / przy ścianach węższych / ułożonych półkolem. Funkcja tej budowli na obecnym etapie badań jest jeszcze trudna do wyjaśnienia.

Prace prowadzone w miejscu przebiegu przypuszczalnego wału przyniosły nowe spostrzeżenia. Zaobserwowana już poprzednio warstwa spalenizny występuje jedynie w części północno-wschodniej osady, na bliżej nieokreślonej jeszcze przestrzeni. W tej sytuacji obronny charakter przypuszczalnej konstrukcji drewnianej jest wątpliwy. Nie wykluczone, że była to swego rodzaju zaporę przed wodą / na co wskazywałby ilowaty piasek sięgający warstwy spalenizny / występującą w tej części osady.

Badania będą kontynuowane.

STRZYŻEW, pow. Sochaczew

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego
i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadził dr Andrzej Kempisty.
Finansował Zakład Badań Polskiego
Średniowiecza UW. Drugi sezon badań.
Kurhan z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania głównie w południowowschodniej ćwiartce obiektu oraz w środkowej części ćwiartki północnozachodniej. Odkryto 5 dalszych późnolatańskich grobów ciałopalnych i 1 halsztacki pod nasypem kurhanu oraz 3 pochówki szkieleto-
towe wkopane w nasyp. Te ostatnie, ze względu na brak wyposażenia, mogą być tylko ogólnie wydatowane jako późniejsze od kurhanu. Dotychczas nie odkryto pochówku, który w jasny sposób byłby związany z fazą budowy kurhanu. Dlatego też jego datowanie ma nadal charakter hipotezy.